

[Ludvig Christensen.]

nær saa godt, som det passer det ærede Medlem. Jeg vilde oven i Købet tro, at hvis det ærede Medlems Parti havde faaet fuld Raadighed over Spørgsmaalet, vilde de indirekte Skatter have udgjort en endnu større Del af det hele, end Tilfældet nu er. Men i saa Fald er det lidt mærkeligt at høre den ærede Ordfører for Venstre sige om den ene indirekte Skat efter den anden: Kaffeskatten, Benzinskatten o. s. v., at de vil være uvelkomne i Befolkningen. Det vilde være rart at vide, hvordan man, hvis Partiet Venstre havde været fuldt raadende med Hensyn til Forholdet mellem direkte og indirekte Beskatning, vilde været kommet udenom netop de Skatter, her er Tale om. Derfor er det kun saadan en Slags Øllebrødsbarmhjertighed, der anvendes, naar det ærede Medlem taler saa medlidende om dem, som disse indirekte Skatter gaar ud over. Hvis man er saa ked af disse Skatter, kunde man meget vel have undgaaet dem, idet man kunde have fulgt vore Ønsker om i langt højere Grad at gaa den direkte Beskatnings Vej. Tidspunktet er jo imidlertid ikke nu til at drøfte, hvad Partiet Venstre vilde have foreslaaet af indirekte Skatter, hvis det havde været eneraadende.

Jeg anbefaler paa mit Partis Vegne det foreliggende Lovforslag til hurtig Gennemførelse.

Ellinger: Da vi tidligere paa Dagen behandlede Lovforslaget om Arbejdsanvisning og Arbejdsløshedsforsikring, tillod jeg mig at fremsætte nogle almindelige Udtalelser angaaende de Lovkomplekser, her er tilvejebragt, og tilvejebragt saaledes, at der nu ikke er Dissenser desangaaende mellem de forskellige Partier, men at der er kommet, hvad man kalder et firkantet Forlig. Dette er sket i Kraft af et vel vanskeligt, men forstaaende Samarbejde mellem Repræsentanter for de fire store Partier paa Rigsdagen og upaavirket af de med liden Statsministerværdighed holdte Søndagstaler, som Statsministeren har glædet med. Disse Trusler om Valg har ikke nogen som helst Virkning her inde. Jeg gentager det, fordi Statsministeren ikke var til Stede, da jeg sagde det før. Det er en højst uheldig og, som jeg sagde, lidt værdig Fremgangsmaade af Statsministeren, og der er jo ingen udenfor Regeringspartierne, som har været bange for et Valg. Men ved Siden af Arbejdet herinde maa der — det indrømmer jeg — ogsaa være Plads for Stortrommen paa Dyrhavsbakken.

Vi har her behandlet Lovforslag, tilsigtende at mildne Krisens Virkninger for en Række af vore Medborgere, for Landbrugserhvervet, Arbejderstanden og Fiskerne; men som jeg fremhævede tidligere og gerne vil pege paa igen, er der en Mængde indenfor Forretninglivet, baade store og smaa Forretningsfolk, ogsaa i Byerne, som i højeste Grad lider under de herskende Forhold, Folk, som det jo ikke er muligt at komme til Hjælp ad disse Veje. Det eneste, man foretager sig med Hensyn til dem, er at lægge betydelige Byrder paa dem, som i Virkeligheden er ramt af Ulykker derved, at deres Forretningsvirksomhed er mindsket, da Købe- og Betalingsvænen er gaaet tilbage, og derved, at de vedblivende har deres store, faste Udgifter, derunder ogsaa Udgifter til Personale, hvis de ikke skal sætte dette paa Gaden. Vi ved jo for øvrigt, at en Mængde allerede er sat paa Gaden. Der er altsaa en Mængde Mennesker udenfor Arbejderstanden og Landbruget, som ogsaa er ramt dybt af Ulykken. Dem kan vi imidlertid ikke hjælpe ved disse Foranstaltninger.

Jeg tillader mig paa mit Partis Vegne at anbefale Vedtagelsen af de tre foreliggende Lovforslag. Der er jo bl. a. det behagelige, naar man kommer som tredie Taler, at man saa ikke behøver at gennemgaa Lovforslagenes Enkeltheder, da disse er omtalt saavel af den højtærede Minister som af tidligere Talere. De har tillige været Genstand for saa megen Diskussion indenfor de forskellige Partier, at jeg ikke skal dvæle derved, men indskrænke mig til at anbefale Vedtagelsen af Lovforslagene, idet jeg gentager, at de Bestræbelser, som særlig af vort Parti er blevet udfoldet, for at der skulde komme en nogenlunde enstemmig, helst fuldstændig enstemmig Vedtagelse i Rigsdagen, er blevet kronet med Held.

Veistrup: De tre Lovforslag, der foreligger til Behandling, udgør et samlet Hele, og jeg skal paa mit Partis Vegne anbefale dem til hurtig Behandling i det høje Ting. Jeg er tilbøjelig til at sige, at dersom ikke Tradition og Forretningsorden bød noget andet, kunde man for saa vidt lige saa godt vedtage Lovforslagene uden Omtale ved en eneste Behandling. Disse Forhold har jo været Genstand for Behandling gennem længere Tid i Rigsdagen, i Udvalgene og paa Partimøderne, saa vi er alle klar over den Mængde af lange og besværlige Forhandlinger, som ligger forud for den Behandling, der nu finder Sted.